

U 51/2009 vp

**Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta
komission asetukseksi (IUU/LIS-kalastus)**

Perustuslain 96 §:n 2 momentin mukaisesti lähetetään eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 6 päivänä heinäkuuta 2009 antama, toistaiseksi epävirallinen ehdotus neuvoston asetuksen täytäntöön panemiseksi

koskien yhteisön järjestelmää laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi sekä ehdotuksesta laadittu muistio.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Orian Bondestam

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
Kala- ja riistaosasto

MUISTIO
24.8.2009

E 33/2009 vp
EU/2009/0216
ASIAKIRJA

**KOMISSION EHDOTUS NEUVOSTON ASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖN PANEMISEKSI
KOSKIEN YHTEISÖN JÄRJESTELMÄÄ LAITTOAMAN, ILMOITTAMATTOMAN JA
SÄÄNTELEMÄTTÖMÄN KALASTUKSEN EHKÄISEMISEKSI, ESTÄMISEKSI JA
POISTAMISEKSI**

1 Yleistä

Euroopan unionin neuvosto antoi 29.9.2008 asetuksen (EY) No 1005/2008 laitton, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2874/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (LIS-asetus). Asetukseen sisältyy 13 eri valtuutusta antaa komiteologiamenettelyssä neuvoston asetusta tarkentavia toimeenpanoa koskevia säännöksiä. Valtuutukset ovat suhteellisen laajoja ja väljästi rajattuja.

Komissio jakoi kalastuksen ja vesiviljelyn hallintokomiteassa 30.6.2009 komission sisäisessä konsultaatiossa hyväksytyyn luonnoksen neuvoston asetuksen (EY) No 1005/2008 täytäntöönpanoa koskevasta komission asetuksesta. Luonnoksesta ei ole vielä olemassa kieliversioita. Komission edustaja on kirjallisesti 6.7.2009 (D 07829) ilmoittanut, että kieliversiot olisivat valmiit syyskuussa.

Heti kieliversioiden valmistumisen jälkeen komission on tarkoitus käynnistää kirjallinen konsultaatio, jossa kuullaan jäsenvaltioita. Syyskuussa pidettävässä kalastuksen ja vesiviljelyn hallintokomiteassa keskusteltaisiin luonnoksesta ja lokakuussa järjestettäisiin ylimääräinen hallintokomitean kokous, jossa komission asetuksesta äänestettäisiin.

Komission täytäntöönpanoasetusta ja neuvoston LIS-asetusta olisi tarkoitus soveltaa 1.1.2010 alkaen. Komissio on ilmoittanut antavansa myös suuntaviivat asetusten sovel-

tamisesta, mutta niillä ei tulisi olemaan sitovaa vaikutusta.

2 Asetusluonnoksen pääasiallinen sisältö

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 yksi perusajatus on yhtenäistää eri jäsenmaiden kalastuksen valvontaa ja kalastustuotteiden tuonnin valvontaa ja seuraamusjärjestelmiä koskevia menettelyjä, jottei laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus eikä tällaisesta kalastuksesta peräisin olevien kalastustuotteiden kauppa olisi enää kannattavaa missään päin maailmaa. Yhteisö on suurin kalastustuotteiden tuojia maailmassa, joten asettamalla esteitä kalastustuotteiden tuonnille se pystyy vaikuttamaan myös kalastukseen yhteisön ulkopuolella. Yhtenäistämisyhtymyksen kannalta on ymmärrettävää, että komission asetuseruonnokseen sisältyy yksityiskohtaisia menettelytapasäännöksiä.

LIS-kalastuksen estäminen tapahtuu neuvoston asetuksen No 1005/2008 ja komission asetuseruonnoksen mukaan luomalla saalistodistusjärjestelmä, jonka mukaan ainoastaan lippuvaltion toimivaltaisen viranomaisen varmentamalla saalistodistuksella varustettu ja kalansaaliita ja kalastustuotteita voidaan tuoda yhteisöön. Komission asetuseruonnos käsittelee kolmansien maiden kalastusaluksilta vaadittavia satamaan saapumista, saaliin purkua ja jälleenlaivausta koskevia ennakoilmoituksia, saalistodistuksen esittämisvelvollisuuden aikarajaa, kalastusalusten havaintoilmoitusten lomakkeita, ilmoituksissa käytettävää kieltä sekä niissä olevia tietoja. Ehdotuksessa on myös säännöksiä yhteis-

työstä kolmansien maiden kanssa, saalistodistusjärjestelmästä poissuljettujen kalastustuotteiden luettelon muuttamisesta, yksinkertaistetusta saalistodistusjärjestelmästä, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen saaliiden dokumentointijärjestelyjä koskevasta luettelosta, riskien hallinnan perusteista, hyväksytyistä taloudellisesta toimijasta ja jäsenvaltioiden, komission ja kolmansien maiden välisestä keskinäisestä avunannosta.

Asetusluonnoksessa esitetään kolmansien maiden kalastusaluksilta vaadittavalle ennakkoilmoitukselle huomattavasti lyhyempää tekoaikaa kuin neuvoston LIS-asetuksessa säädetään. Neuvoston asetuksessa ilmoitusaika on vähintään kolme työpäivää ennen satamaan tuloa, mutta komission asetuseruonnoksessa aika säädetäisiin kolmeksi tunniksi. Vastaavasti saalistodistuksen esittämisvelvollisuus säädetäisiin neuvoston asetuksesta olevasta kolmesta työpäivästä neljään tuntiin, jos kalastustuotelähetys tulee lentorahtina tai rautateitse, ja kahteen tuntiin, jos se tulee maantiekuljetuksena. Komissio on perustellut lyhyempiä ilmoitusaikoja sillä, että kolmansista maista tulevalle tuonnille ei saa asettaa rajoituksia, jotka voidaan tulkita kaupan esteiksi.

Keskinäistä avunantoa koskevilla säännöksillä on tarkoitus turvata neuvoston asetuksen N:o 1005/2008 ja komission toimeenpanoasetuksen tehokas soveltaminen. Saalistodistusjärjestelmän soveltamisessa tarvitaan yhteistyötä jäsenmaiden, komission ja kolmansien maiden välillä, mutta yhteistyön tarve korostuu erityisesti ennakkovaroitusjärjestelmässä, laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta harjoittavien kalastusalusten ja muiden toimijoiden yksilöimisessä sekä seuraamusjärjestelmän toteuttamisessa.

3 Asetuksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Saalistodistusjärjestelmä (artiklat 1-8 ja 31-32)

Sekä neuvoston LIS-asetuksen N:o 1005/2008 että komission asetuseruonnoksen merkittävimmät taloudelliset vaikutukset ai-

heutuvat saalistodistusjärjestelmästä. Saalistodistusjärjestelmän käyttöönotto tarkoittaa, että viranomaisen tulee tarkistaa, että yhteisöön tuotavaa kalastustuotetta seuraa asianmukainen saalistodistus ennen kuin tuote päästetään yhteisöön. Kansallisen viranomaisen tulee tarkistaa myös tuotava kalastustuote neuvoston LIS-asetuksessa säädettyissä tapauksissa sekä soveltaa komission asetuseruonnokseen sisältyvää yhteisön riskinarviointiohjelmaa että kansallista riskinarviointiohjelmaa.

Saalistodistusten olemassa olon tarkistaminen on suunniteltu tapahtuvan tullissa. Koska Suomeen tuodaan kalastustuotteita Norjasta ja Islannista tapahtuvaa tuontia lukuun ottamatta vain Helsingin sataman, Helsinki-Vantaan lentokentän, Haminan sataman ja Vaalimaan kautta, saalistodistusten tarkempi tarkistus sekä riskianalyysiin perustuvan tuotteiden tarkistus tehtäisiin Uudenmaan ja Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksissa. Suomen on kahden vuoden välein ilmoitettava komissiolle, miten se on soveltanut riskinarviointimenetelmiä.

Arvioidut taloudelliset vaikutukset viranomaisten toimintaan:

Tulli 0,3 henkilötyövuotta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 0,5 henkilötyövuotta

Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 0,2 henkilötyövuotta

Arviot on tehty sillä oletuksella, että tarkistukset tehdään virka-aikana. Jos henkilötyövuoden hintana pidetään 60.000 euroa, niin suorat työvoimakustannukset olisivat noin 60.000 euroa vuodessa. Varsinkin Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kohdalla lukuihin tulee lisätä matkakustannuksia joitakin tuhansia euroja, koska keskuksen hallinto sijaitsee Kouvolassa ja tarkastettavat kohteet olisivat mahdollisesti Vaalimaalla tai Haminassa.

Suomen kautta kolmansiin maihin vietäville kalastustuotteille tulee myöntää jälleenvientitodistukset. Jos Suomesta viedään kalastustuotteita suoraan sellaisiin kolmansiin maihin, jotka vaativat saalistodistuksen, tuotteita tulee seurata toimivaltaisen viranomaisen varmentama saalistodistus. Jälleenvientija saalistodistukset varmentaviksi viranomai-

siksi on suunniteltu Uudenmaan ja Kaakkois-Suomen elinkeino, liikenne- ja ympäristökeskuksia. Arvioidut taloudelliset vaikutukset keskusten toimintaan arvioidaan 0,5 henkilötyövuodeksi eli noin 30.000 euroksi vuodessa.

Kolmansien maiden kalastusalukset eivät tällä hetkellä pura tai jälleenlaivaa saaliitaan Suomeen, joten purku- ja satamatarkastuksiin ei ainakaan tällä hetkellä näytettäisi tarvittavan lisätyövoimaa.

Saalistodistusjärjestelmästä aiheutuu kuluja alan toimijoille, mutta niiden määrää on mahdotonta arvioida tässä vaiheessa. Muiden yhteisön jäsenmaiden kanssa käydyistä epävirallisista keskusteluista on selvinnyt, että jäsenmaissa ei ole vielä selvyyttä, miten järjestelmä toimii kansallisesti. Jotkut maat harkitsevat säätävänsä viranomaistarkastukset maksullisiksi. Kolmansien maiden aikomuksista siirtää hallinnon kuluja toimijoiden maksettaviksi ei ole tietoja.

Hyväksytty taloudellinen toimija (artiklat 9-30)

Komission asetusluonnoksessa on erittäin seikkaperäiset säännökset hyväksytyn taloudellisen toimijan aseman hakemismenettelystä, myöntämismenettelystä ja poistamismenettelystä. Komission ja kaikkien jäsenmaiden toimivaltaisten viranomaisten tulee säilyttää ja niillä tulee olla pääsy hyväksytyn taloudellisen toimijan asemaa koskeviin sähköisiin hakemuksiin, niissä oleviin tietoihin ja päätöksiin, joilla asema on myönnetty tai sitä on muutettu tai se on poistettu.

Neuvoston asetuksen 16(3) artiklassa on jo säädetty pääkohdittain edellytykset aseman myöntämiselle. Komission asetusluonnoksessa säädetään lisää edellytyksiä ja tarkennetaan jo säädettyjä. Asetusluonnoksen valmistelussa kiistanalaiseksi edellytykseksi osoittautui vaatimus siitä, että hyväksytyksi taloudelliseksi toimijaksi voidaan hyväksyä ainoastaan sellainen, jolle on aikaisemmin myönnetty valtuutetun taloudellisen toimijan asema komission asetuksen (EY) No 2454/1993 mukaisesti (tullikoodeksin mukainen valtuutetun taloudellisen toimijan asema).

Neuvoston asetuksen No 1005/2008 artiklassa 16(2) hyväksytyille taloudelliselle toimijalle myönnetään muihin tuojiin nähden erityisasema ainoastaan siinä, että hyväksytty taloudellisen toimijan ei tarvitse toimittaa saalistodistusta viranomaiselle, vaan sen tulee pitää varmennettu saalistodistus ja siihen asetuksen 14 artiklan mukaisesti liittyvät asiakirjat viranomaisten saatavilla tarkistuksia ja tarkastuksia varten. Hyväksytyn taloudellisen toimijan tulee kuitenkin ilmoittaa viranomaiselle kalastustuotteen saapumisesta samassa ajassa kuin saalistodistus tulisi toimittaa viranomaiselle. Komission asetusluonnoksessa hyväksytyn taloudellisen toimijan erityisasemaa selvennetään vielä siten, että hyväksytyyn taloudelliseen toimijaan kohdistetaan vähemmän fyysisiä tarkastuksia ja asiakirjatarkastuksia kuin muihin tuojiin. Tarkastuksissa näille toimijoille tulee myös antaa etuasema. Tämä ei ole kuitenkaan ehdoton sääntö, vaan toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tarkastusten ja tarkistusten suorittamista koskevat päätöksensä tapauskohtaisen riskin arvion perusteella.

Jäsenmaiden tulee liittää joka toinen vuosi komissiolle tehtäviin selvityksiinsä selvitys siitä, miten ne ovat soveltaneet komission asetukseen sisältyviä hyväksytyn taloudellisen toimijan asemaa koskevia säännöksiä. Hyväksytyn taloudellisen toimijan aseman myöntävä viranomainen Suomessa olisi joko maa- ja metsätalousministeriö tai työ- ja elinkeinoministeriö. Kalastustuotteita tuovien yrittäjien halukkuudesta hakea hyväksytyn taloudellisen toimijan asemaa ei ole tietoa. Tullikoodeksin mukaisia valtuutettuja taloudellisia toimijoita on Suomessa 21 kappaletta. Hyväksytyn taloudellisen toimijan aseman myöntämiskriteerit ovat niin tiukat, että todennäköisesti näitä toimijoita ei Suomessa tule olemaan. Menettelyn läpiviemiseen tulee Suomessakin kuitenkin olla valmiudet. Eduskuntakin on aiemmin lausunut, että se pitää tärkeänä, että asetusehdotuksen toimenpiteet toteutetaan tasapuolisesti eri jäsenmaissa niin ettei alan toimijoiden kesken synny eriarvoisuutta.

Arvioidut kustannukset ja henkilötyövuodet olisivat enintään yksi henkilötyövuosi eli noin 60.000 euroa vuodessa.

Keskinäinen avunanto (artiklat 35-52)

Keskinäisellä avunannolla tarkoitetaan yhteistyötä, jota asetuksen No 1005/2008 täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten on tehtävä asetuksen noudattamisen varmistamiseksi keskenään, kolmansien maiden hallintoviranomaisten kanssa sekä komission tai sen nimeämän viranomaisen kanssa. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä yksi yhteysviranomainen, joka on vastuussa yhteistyötä ja avunantoa koskevien säännösten soveltamisesta. Suomessa viranomaisena olisi maa- ja metsätalousministeriö.

Avunantopyynnöllä tarkoitetaan tiedonsaantia, täytäntöönpanotoimiin ryhtymistä tai hallinnollisen tiedonannon tekemistä koskevan pyynnön tekemistä. Yhteistyössä käytävä kieli on sovittavissa, mutta jos sopimukseen ei päästä, maat käyttävät omia virallisia kieliään. Maat vastaavat kaikista keskinäiseen avunantoon liittyvistä kuluista itse.

Tiedonsaantia koskevaan pyyntöön tulee vastata mahdollisimman nopeasti, kuitenkin vähintään neljässä viikossa. Täytäntöönpanotoimia koskeva pyyntö velvoittaa pyynnön kohteena olevan jäsenmaan välittömästi ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin jäsenvaltion alueella, aluevesillä tai talousvyöhykkeellä tapahtuvan LIS-kalastuksen ja neuvoston asetuksen No 1005/2008 artiklan 42 b ja c kohdissa viitattujen vakavien rikkomusten lopettamiseksi. Neuvoston asetuksessa No 1005/2008 artiklan 42 b ja c kohdat koskevat LIS-kalastukseen suoraan liittyvän liiketoiminnan harjoittamista, mukaan luettuna kalastustuotteiden kauppa tai tuonti (b), ja ko. asetuksessa tarkoitettujen asiakirjojen väärentämistä tai tällaisten väärennettyjen tai mitättömien asiakirjojen käyttöä (c). Jäsenvaltion tulee myös yhteysviranomaisen välityksellä raportoida toimistaan ja niiden vaikutuksista toimia pyytäneelle jäsenvaltiolle, muille jäsenvaltioille, joita asia saattaa koskea, ja komissiolle.

Jäsenvaltiolla on velvollisuus ilmoittaa oma-aloitteisesti komissiolle, jos se havaitsee toimia jotka saattavat olla LIS-kalastusta tai neuvoston asetuksen No 2005/2008 42 artiklan b ja c kohdissa viitattuja vakavia rikkomuksia ja joilla on merkitystä koko yhteisölle.

Keskinäisestä avunannosta aiheutuvat taloudelliset vaikutukset ovat vaikeasti arvioitavissa, koska keskinäisen avunannon piiriin tulevien tapahtumien määrää ei pystytä arvioimaan. Oletettavaa on, että merialueilla, joilla Suomella on toimintavaltuudet, ei juurikaan LIS-kalastusta esiinny, mutta Suomeen saattaa päätyä LIS-kalastukseen liittyviä kalastustuotteita, joiden kaupan estäminen vaatii viranomaisten toimenpiteitä.

Tässä vaiheessa kulut arvioidaan korkeintaan yhdeksi henkilötyövuodeksi eli noin 60.000 euroksi.

Taloudelliset vaikutukset yhteensä

Edellä luetelluista kohdista aiheutuu noin 3 henkilötyövuoden tarve (210.000 €). Komission asetuksen voimaantulosta johtuvat kansalliset kustannukset tulee kattaa valtionhallinnon tuottavuusohjelman ja asianomaisen hallinnonalan menokehityksen puitteissa.

3.2 Lainsäädännölliset vaikutukset

Neuvoston LIS-asetus ja komission tuleva täytäntöönpanoasetus ovat sellaisenaan jäsenmaissa sovellettavaa lainsäädäntöä.

Komission asetuksen lainsäädännöllisiä vaikutuksia ei voi arvioida yksinään, vaan vaikutuksia tulee tarkastella yhdessä neuvoston asetuksista No 1005/2008 johtuvien lainsäädäntötarpeiden kanssa. LIS-asetuksen merkittävimmät lainsäädännölliset vaikutukset liittyvät LIS-kalastusta ja siihen liittyvää liiketoimintaa koskevaan seuraamusjärjestelmään. Seuraamusjärjestelmä edellyttää kansallista lainsäädäntöä, mutta jäsenmaat voivat oman valintansa mukaisesti toteuttaa järjestelmän joko hallinnollisena tai/ja rikosoikeudellisena järjestelmänä. Suomessa ei ole kalastusta tai kalatuotteiden kauppaa koskevaa hallinnollista seuraamusjärjestelmää, joten jos tällaiseen ratkaisuun päädytään, järjestelmän luomiseen ja toimintaan tulee varata rahaa. Edellä olevassa taloudellisia vaikutuksia koskevassa osiossa ei ole otettu huomioon näitä kustannuksia.

Toimivaltaisista viranomaisista tulee säätää lain tasolla. Kansallisesti tulee säätää siitä, kuka myöntää hyväksytyyn taloudellisen toimijan aseman, kuka vahvistaa vientiä ja jäl-

leenvientiä varten tarvittavat saalistodistukset sekä siitä, kuka tarkistaa ja tarkastaa saalistodistukset ja tarvittaessa kalastustuotteet sekä muun kyseeseen tulevan materiaalin. Keskinäistä avunantoa hoitavasta yhdysviranomaisesta on myös säädettävä.

Kalastustuotteiden tuonnin epäämiskäytännön (asetus No 1005/2008 18 artikla) liittyy edellytys muutoksenhakumahdollisuudesta. Kansallista lainsäädäntöä on todennäköisesti tarkennettava tämän edellytyksen takia. Samoin on tutkittava tarkemmin, onko tarvetta säätää kalastustuotteiden tuonnin epäämiseen liittyvään takavarikointiin ja sen jälkeisiin toimenpiteisiin liittyvää lainsäädäntöä.

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 18 §:n 16 kohdan nojalla Ahvenanmaalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat kalastusta, kalastusalusten rekisteröintiä ja kalastuselinkeinon ohjaamista. Saman pykälän 25 ja 26 kohtien nojalla rangaistuksista ja pakkokeinoista säätäminen kuuluu myös maakunnan lainsäädäntövaltaan, kun on kysymys maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvasta oikeudenalasta. Itsehallintolain 27 §:n 12 kohdan nojalla valtakunnalla on kuitenkin lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat ulkomaan kauppaa.

4 Oikeudellinen perusta ja päätöksentekomenettely

Ehdotuksen oikeudellinen perusta:

Perustamissopimus 202 ja 205 artiklat

Neuvoston asetus (EY) No 1005/2008 artiklat 6(3), 8(3), 12(5), 13(1), 16(3), 17(3), 49(1), 51(3), 52

Neuvoston päätös 1999/468/EY artikla 4

Luonnos komission asetukseksi jaettiin jäsenmaille 30.6.2009 pidetyssä kokouksessa ja sähköpostitse 6.7.2009. Asetusta koskevia non-papereita on käsitelty komission työryhmässä kolmesti maalisi- ja huhtikuun aikana 2009. Komissio aikoo käynnistää asetuseräluonnoksesta jäsenvaltioiden kirjallisen kuulemismenettelyn heti kun kieliversiot ovat valmistuneet ja tuoda asetuksen kalastuksen ja vesiviljelyn hallintokomiteaan äänestettäväksi todennäköisesti lokakuussa 2009.

5 Kansallinen valmistelu

Maa- ja metsätalousministeriö on osallistunut komission epävirallisen työryhmän kokouksiin. Non –papereihin on pyydetty epävirallisia kommentteja sidosryhmiltä ja asiasta on tehty E-kirje eduskunnalle. Eduskunnan suuri valiokunta on lähettänyt 6.5.2009 maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunnon (9/2009) tiedoksi valtioneuvostolle. Asia on ollut EU17-jaostossa esillä 18.5.2009.

Komission jäsenmaille jakamasta asetuseräluonnoksesta on pyydetty lausunnot 17.8.2009 mennessä.

6 Valtioneuvoston kanta

Komission asetusehdotus on pääperiaatteiltaan hyväksyttävissä, mutta asetuseräluonnoksen jatkovalmisteluissa, erityisesti komission järjestämässä kirjallisissa kuulemisissa, sekä kalastuksen ja vesiviljelyn hallintokomiteassa asiaa käsiteltäessä Suomi pyrkii aloitteellisesti siihen, että asetuseräluonnoksen edellä tarkasteltuja Suomen kannalta hallinnollisesti ja kustannusvaikutuksiltaan mahdollisesti epätarkoituksenmukaiset säännökset muutetaan kansallisesti tarkoituksenmukaisiksi. Asetusehdotuksen seikkaperäisyys ja yksityiskohtaisuus on pääosin perusteltavissa yleisellä tarpeella saada kaikki jäsenmaat toimimaan samalla tavalla LIS-kalastuksen ja siihen liittyvän liiketoiminnan vastaisessa toiminnassa, mutta asetuseräluonnoksen jatkovalmistelussa otetaan huomioon eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnan lausunto 9/2009 vp, jossa edellytetään, että komission asetuksen jatkovalmistelussa siitä tulee pyrkiä karsimaan tarpeettomasta yksityiskohtaisuudesta seuraavaa menettelytapojen monimutkaisuutta. Yhteneväinen toimintamalli turvaa kaupallisille toimijoille tasapuolisen kohtelun eri jäsenvaltioissa ja edesauttaa vapaata kilpailua. Neuvoston ja komission asetusten toimeenpanosta aiheutuvat kansalliset kustannukset eivät pääosin ole suhteettoman suuria suhteessa asetuksilla tavoiteltuun päämäärään, mutta kansalliset epätarkoituksenmukaisuudet on pyrittävä karsimaan.